

Til Sveriges regjering

Skriftlig spørsmål om sikring av dyrevelferd

Jeg viser til svar på tidligere spørsmål *E 1/2012: Skriftlig spørsmål til de nordiske landes regjeringer om rettskraftsvirkningene ved fradømmelse av rett til dyrehold i ett nordisk land skal få virkning i et annet nordisk land eller i EØS-området.*

Når noen fradømmes retten til dyrehold i Norge har de utført alvorlige straffbare handlinger som viser at de er uskikket til å ha omsorg for dyr. Disse alvorlige hendelsene har ofte pågått over lengre tid og kan føre til at en person mister retten til dyrehold på livstid. Det er viktig, i slike alvorlige dyremishandlingssaker, å hindre at samme person skaffer seg nye dyr og igjen utsetter dyrene for grusomme lidelser.

Bakgrunnen for at jeg tok opp denne saken med den norske justisministeren, *Grete Faremo (AP)* og de nordiske regjeringene var at en tidligere dyreeier som var fradømt retten til dyrehold på livstid, hadde flyttet til Sverige og skaffet seg nye dyr. Saken var vel kjent fra media¹, og mange var bekymret for hva som ville skje med dyrene som ble anskaffet. Man blir ikke mer skikket til å ha omsorg for dyr selv om en skifter bostedsadresse og flytter til et annet land.

Jeg viser til klipp fra den norske justisministerens svar på spørsmål i Dokument nr. 15:649 (2011-2012) hvor hun skriver: "Gyldighetskonvensjonen artikkel 63 foreskriver at hver stat skal gi informasjon om hvilke sanksjoner som kan fullbyrdes i vedkommende stat og om hvordan de fullbyrdes. Sverige har ikke meddelt at rettighetstap er en strafferettslig sanksjon som kan fullbyrdes der. På generelt grunnlag har Norge likevel mulighet til å overføre rettighetstap til gjennomføring i andre stater som

¹<http://www.dagbladet.no/2012/01/07/nyheter/innenriks/utenriks/dyremishandling/sverige/19674383/>
http://www.dagbladet.no/2012/02/01/nyheter/innenriks/utenriks/dyremishandling/dyrenes_nyheter/20025073/

er tilsluttet gyldighetskonvensjonen og som har oppgitt at dette er en sanksjon som kan fullbyrdes i vedkommende stat."

Jeg viser til klipp fra den norske justisministerens svar på spørsmål Dokument nr. 15:749 (2011-2012) hvor hun skriver: "I svensk rett medfører straffedommer generelt sett ikke rettighetstap slik vi kjenner det fra norsk rett. En norsk dom som går ut på tap av retten til dyrehold er således ikke en type straff som kan fullbyrdes i Sverige. Det er heldigvis svært sjelden at situasjoner som dette oppstår. Jeg vil vurdere å ta spørsmålet opp i forbindelse med nordisk juridisk samarbeid. Det er generelt en forutsetning for overføring av fullbyrding av strafferettslige reaksjoner at mottakerlandet har tilsvarende sanksjoner i intern rett. Jeg understreker at en norsk straffedom som går ut på rettighetstap vil kunne overføres til og fullbyrdes i andre land som er tilsluttet gyldighetskonvensjonen og som har rettighetstap som egen straffereaksjon. "

I svaret på E1/2012 fra de nordiske regjeringene, ble det kun beskrevet hvordan dagens lover og praksis fungerer, mens jeg etterlyste nye ordninger eller avtaler som kunne hindre at de som er fratatt retten til dyrehold i ett land kan skaffe seg nye dyr hvis de flytter over landegrensen. Etter min vurdering kan det få meget alvorlige følger når en norsk dom som går ut på tap av retten til dyrehold ikke har noen effekt i Sverige.

Dessverre ser det ut til at flere hunder i Sverige har blitt utsatt for store lidelser av samme person, som på livstid er fradømt retten til dyrehold, og som ikke er skikket til dyrehold i Norge². Det foreligger nå en anmeldelse om grov dyremishandling i Sverige. Dette skjer til tross for at det har vært foretatt hyppige inspeksjoner for å sikre at dyrevelferden er god, men inspektører kan ikke overvåke alt som skjer. Denne saken understreker et sterkt behov for å styrke samarbeidet mellom Norge og Sverige og i Norden generelt på dette området.

Alle nordiske borgere har i dag frihet til å bo, jobbe eller starte egen virksomhet på tvers av de nordiske grensene. Gjennom det nordiske samarbeidet er det derfor et viktig mål å fjerne hinder eller problemer som oppstår når noen velger å bosette seg i et annet land. Det er problematisk når en person kan slippe å få innskrenket sine rettigheter (i dette tilfelle retten til dyrehold), ved å flytte til nabolandet.

Hvis dette viser seg å være en type sak hvor enkelte av landene velger å opprettholde forskjellig praksis, håper jeg det kan være mulig å gjøre administrativt vedtak i Sverige med bakgrunn i den norske dommen uten å måtte vente på at dyr utsettes for nye lidelser.

På bakgrunn av dette stiller jeg følgende spørsmål til Sveriges regjering: På hvilken måte kan det foretas konkrete endringer som hindrer mennesker, som allerede er fradømt retten til dyrehold i Norge, å anskaffe seg dyr i Sverige?

Oslo den 4. juni 2012

Vigdis Giltun (FrP)

² Lørdag 2. juni i Aftonbladet:

<http://www.aftonbladet.se/nyheter/article14919059.ab>

Søndag 3. juni i Sundsvall:

<http://st.nu/medelpad/sundsvall/1.4770455-eva-wiklund-min-hund-blev-torterad>

Søndag 3. juni TV - Spol frem til 1:50:

http://svtplay.se/v/2810590/mittnytt/3_6_19_55?cb,a1366518,1.f.-1/pb,a1366516,1.f.-1/pl,v.,2810558/sb,p103318,1.f.-1

Nordisk Råd

E 6/2012

Stilt av:
Vigdis Giltun (FrP)

Til:
Sveriges regjering

J.nr. 12-00147-1